خبر

افزایش قیمت نایلون میوه را گران کرد

■ **مهر:** رییس اتحادیه سراسری فروشندگان میوه و تره‌بار استان تهران یکی از عوامل تاثیرگذار در گرانی میوه را افزایش غیرطبیعی قیمت نایلون و نایلکس در بازار عنوان کرد و گفت: در چند روز اخیر قیمت هر کیلوگرم نایلون و نایلکس در بازار از ۲۵۰۰ به ۵۵۰۰تومان رسیده است. حسین مهاجران در خصوص دلیل اصلی گرانی برخی از میوه‌ها در بازار اظهار داشت: یکی از مواردی که در گرانی میوه نقش دارد، افزایش غیرطبیعی قیمت نایلون و نایلکس در چند روز اخیر در بازار است. وی افزود: ایران هر کیلوگرم از مواد اولیه نایلون و نایلکس را با قیمت ۱۹۵۰تومان به ترکیه صادر می‌کند در حالی که قیمت آن چندی پیش در داخل کشور حدود ۲۳۰۰تومان و قیمت هر کیلوگرم نایلون و نایلکس حدود ۲۵۰۰تومان بود. رییس اتحادیه سراسری فروشندگان میوه و تره‌بار استان تهران با بیان اینکه قیمت مواد اولیه به ۲۷۰۰تومان رسیده است، گفت: بر این اساس، کارخانجات تولید نایلون و نایلکس باید هر کیلوگرم نایلون و نایلکس را حدود کیلویی سه‌هزارتومان به فروش برسانند در حالی که طی چند روز اخیر قیمت هر کیلوگرم نایلون و نایلکس در بازار به ۵۵۰۰تومان رسیده است. وی اضافه کرد: به دلیل اینکه میوه‌ها را در نایلون به مردم عرضه می‌کنیم این مساله تاثیر زیادی روی افزایش قیمت میوه‌ها در بازار گذاشته است.

قطع سهمیه ارز ۱۲۲۶تومانی «ایرلاین»ها

■ **فارس:** رییس انجمن شرکت‌های هواپیمایی با بیان اینکه بانک مرکزی به ایرلاین‌ها اعلام کرده که از این پس سهمیه ارز ۱۲۲۶تومانی آنها قطع می‌شود، گفت: با نرخ‌های کنونی یا ایرلاین‌ها تعطیل یا نرخ بلیت صدرصد افزایش می‌یابد. عبدالرضا موسوی با اشاره به اینکه هزینه شرکت‌های هواپیمایی، ارزی و بر اساس دلار است، به نوسانات اخیر نرخ ارز اشاره کرد و افزود: پیش‌بینی می‌شود اگر دولت در هفته جاری فکری به حال هزینه‌های ایرلاین‌ها نکند، یا فعالیت شرکت‌ها متوقف خواهد شد یا شرکت‌های هواپیمایی صددرصد افزایش قیمت خواهند داشت. وی تصریح کرد: مگر می‌توان یک ساعت صندلی پرواز را در اختیار مسافر قرار داد و ۶۰ تا ۷۰هزارتومان دریافت کرد اما تمام هزینه‌های ایرلاین را با ارز ۲۵۰۰تومانی پرداخت؟ رییس انجمن شرکت‌های هواپیمایی ادامه داد: بانک مرکزی روز یکشنبه به تمامی شرکت‌های هواپیمایی اعلام کرده است که ارز دولتی از این پس به ایرلاین‌ها اختصاص نمی‌یابد و خود ایرلاین‌ها باید ارز را از بازار آزاد تهیه کنند. وی افزود: سازمان هواپیمایی کشوری طبق هماهنگی با بانک مرکزی، ماهانه مبلغی ارز ۱۲۲۶تومانی را در راستای حمایت از حمل‌ونقل هوایی به ایرلاین‌ها اختصاص می‌دادند تا شرکت‌ها حداقل زیان چندانی در نوسانات نرخ ارز نبینند اما این امر در مدت زمان کوتاهی اجرا و سپس منتفی شد. موسوی با بیان اینکه ایرلاین‌ها در شرایط فعلی با دلار ۲۵۰۰تومانی پرواز می‌کنند، خاطرنشان کرد: اگر همین حجم درخواست ارزی ایرلاین‌ها به سوی بازار سرازیر شود، میزان تقاضای ارز بسیار بالا می‌رود و این مورد موجب افزایش سرسام‌آور نرخ ارز خواهد شد.

از هفتم مهر

سرپرستی مرادی بر سازمان هدفمندی غیرقانونی می‌شود

■ **مهر:** دوران چهار ماه سرپرستی بهروز مرادی بر سازمان هدفمندی یارانه‌ها ۱۰ روز دیگر به اتمام می‌رسد و بر اساس قانون ، از هفتم مهر وی دیگر نمی‌تواند در این سازمان حضور داشته باشد. چند ماهی است که مدیریت سازمان هدفمندی یارانه‌ها نیز برای خود داستانی شده است. بهروز مرادی که از هفتم خرداد با حکم رییس‌جمهور به سمت معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست‌جمهوری منصوب شد، همزمان سرپرستی سازمان هدفمندی یارانه‌ها را هم عهده‌دار شد. براساس قوانین موجود کشور، حکم سرپرستی سازمان‌های دولتی تنها برای چهارماه اعتبار دارد و از آن تاریخ به بعد، غیرقانونی بوده و با متخلفان برخورد قانونی می‌شود. بر همین اساس، دوران چهارماه سرپرستی بهروز مرادی بر سازمان هدفمندی یارانه‌ها ۱۰ روز دیگر به اتمام می‌رسد و براساس قانون، از هفتم مهر وی دیگر نمی‌تواند در این سازمان حضور داشته باشد. در همین حال، با رفتن بهروز مردای به معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست‌جمهوری، در ماه‌های اخیر برخی مدیران سازمان هدفمندی یارانه‌ها نیز به این معاونت نقل مکان کرده‌اند. باید منتظر ماند و دید سرانجام تکلیف سازمان هدفمندی یارانه‌ها که در بلاتکلیفی به سر می‌برد، تا ۱۰ روز آینده چه خواهد شد و آیا مقامات دولتی، حکم ریاست فرد جدیدی را برای این پست امضا خواهند کرد یا خیر.

آیا مشکل مسکن در آستانه حل شدن است؟

ناصر ذاکری

یکی از بارزترین ابعاد بحران مسکن در کشورمان در سال‌های گذشته، کمبود عرضه واحدهای مسکونی بوده است. در طول سالیان طولانی همواره تعداد واحدهای مسکونی کل کشور به طرز محسوسی از تعداد کل خانوارها کمتر بود. به همین دلیل همواره در برنامه‌های عمرانی کشور تعداد واحدهای مسکونی جدید که باید در طول سال‌های برنامه ساخته می‌شدند، به عنوان یکی از اهداف مهم کمی مورد توجه قرار گرفته است. در دوران فعالیت دولت‌های نهم و دهم، اهمیت و وزن این شاخص کمی بیشتر و به عنوان تنها هدف در بخش مسکن مطرح شده است. وزیر راه و شهرسازی اخیرا با استناد به آمار تعداد واحدهای مسکونی کشور به نکته‌ای اشاره کرده است که جای تامل دارد. وی گفته است: «برای اولین بار پس از ۶۰ سال به ازای ۲۱میلیون و ۲۰۰هزار خانوار شهری و روستایی، ۲۱میلیون و ۶۰۰هزار واحد مسکونی وجود دارد که ۴۰۰هزار واحد اضافه است و به این معناست که برخی چندین خانه دارند و برخی از داشتن حتی یک خانه نیز محروم هستند و باید فکری به حال این قضیه کرد.» (ایسنا، ۱۸ شهریور ۹۱) اینکه در حال حاضر تعداد واحدهای مسکونی بیش از تعداد خانوارهای کل کشور است، نکته مثبتی است. اما الزاما به معنی برداشته‌شدن قدم مهمی در مسیر حل بحران مسکن نیست. به عبارت دیگر نباید هدف و برنامه بخش مسکن را در افزایش صرف تعداد واحدهای مسکونی خلاصه کرد. در واقع متولیان بخش مسکن در طول سالیان اخیر تلاش خود را باید صرف بهبود شاخص‌های دیگری علاوه بر تعداد واحدهای مسکونی می‌کردند که ظاهرا چنین اتفاقی نیفتاده است. در اینجا به چند شاخص مهم اشاره می‌کنم:

۱ – عمر مفید ساختمان‌های مسکونی در حال حاضر بسیاری از ساختمان‌های موجود در کشورمان به دلیل رعایت نکردن اصول فنی ساخت‌وساز و استفاده از مصالح نامناسب و در عین حال نظارت ناکارآمد و ناکافی، کیفیت بسیار پایین و در نتیجه عمر مفید کمی دارند. این به معنی بالا بودن هزینه استهلاک سالانه ساختمان است که بر دوش افراد جامعه سنگینی می‌کند. بهبود کیفیت ساخت‌وساز و افزایش درجه کارآمدی سیستم‌های نظارتی می‌تواند عمر مفید ساختمان‌ها را افزایش دهد. یکی از مهم‌ترین وظایف متولیان بخش مسکن کشور تلاش برای افزایش این شاخص است. زیرا در غیر این صورت، هر سال بخشی قابل توجه از ساخت‌وساز سالانه باید صرف جایگزینی ساختمان‌های مستهلک‌شده که جزو بافت فرسوده درآمده‌اند، شود. در طول چند سال گذشته تلاش متولیان بخش مسکن نه تنها در مسیر بهبود این شاخص متمرکز نشده، بلکه با افزودن به حجم ساخت‌وساز به‌ویژه طرح شعار و هدف مسکن ارزان‌قیمت، حجم عظیمی از بناهایی را به مجموعه ساختمان‌های مسکونی افزوده‌اند که سرعت استهلاک بالایی را دارند و به این ترتیب مشکل امروز به گونه‌ای به فردا منتقل شده است.

۲ –طول سالیان گذشته متوسط مساحت مورد تقاضا از طرف خریداران و متقاضیان مسکن به طور جدی کاهش یافته است. بدیهی است در مراحل اولیه توسعه و با افزایش درصد جمعیت شهرنشین در یک کشور در حال توسعه، متوسط مساحت واحدهای مسکونی رو به کاهش بگذارد. اما آنچه در جامعه ما اتفاق افتاده، کاهشی از این نوع نیست. بلکه خریداران مسکن تلاش کرده‌اند با صرف نظر از خواسته‌ها و نیاز منطقی خود به سطحی از حداقل‌ها رضایت دهند. تامین مسکن با این متراژ حداقل، آثار منفی فرهنگی و اجتماعی ویرانگری در جامعه خواهد گذاشت. کاهش متوسط مساحت واحدهای مسکونی یک انتخاب در مسیر مصرف عقلایی و افزایش کارآمدی در جامعه نبوده، بلکه نتیجه یک اضطرار و اجبار بوده است. اگر در این عرصه بخواهیم شاخصی برای سنجش موفقیت متولیان بخش مسکن در حل بحران مطرح کنیم، باید به افزایش تدریجی و آرام متوسط مساحت واحدهای مسکونی خریداری‌شده اشاره کنیم. متاسفانه این شاخص در مسیر منفی حرکت کرده و می‌کند.

۳ – مشکلی که وزیر هم در سخنان خود به آن اشاره کرده است، نحوه تملک واحدهای مسکونی است. در حال حاضر بخش مهم و قابل توجهی از جمعیت به‌ویژه در کلانشهرها، مستاجر هستند. این افراد ماهانه بخش مهمی از درآمد خود را به اجاره مسکن اختصاص می‌دهند. متولیان بخش مسکن در طول سالیان گذشته برای تثبیت اجاره‌بهای مسکن تلاش کرده‌اند که البته جلو رشد آن گرفته نشده است. اگر بخواهیم در این عرصه شاخصی کمی به عنوان هدف برای بخش مسکن مطرح کنیم، باید به کاهش تدریجی تقاضای مسکن اجاره‌ای توجه کنیم. متولیان بخش مسکن باید تلاش می‌کردند تا بخشی روبه‌فزونی از جمعیت عظیم مستاجران به خریداران مسکن مبدل شوند و به جای پرداخت اجاره‌بهای ماهانه، اقساط مسکن خریداری‌شده را بپردازند. نسبت مانده تسهیلات بخش مسکن به ارزش روز کل واحدهای مسکونی کشور می‌تواند شاخص خوبی برای سنجش موفقیت در این میدان باشد. این شاخص هم حرکت مطلوبی در طول سالیان گذشته نداشته است.

۴ - یکی از چالش‌های فکری خانواده‌ها در جامعه مدرن امروزی وضعیت فرزندان‌شان به‌عنوان متقاضیان بالقوه مسکن در سال‌های آینده است. ارایه برنامه‌ای منسجم در این عرصه که حساب‌های پس‌انداز ویژه نوجوانان را البته بر اساس آمار و ارقام معقول و سازگار با واقعیت‌ها، در بر می‌گیرد، می‌تواند نویدبخش آینده‌ای روشن برای این گروه باشد و آرامش خاطر را برای والدین و فرزندان هدیه کند. بدون اغراق باید گفت در طول سالیان گذشته تغییری که در این عرصه اتفاق افتاده، این بوده است که والدین از سر اجبار و اضطرار این مهم را فراموش کرده‌اند، زیرا اندیشیدن به آن منتهی به پیری زودرس می‌شود! آنها به حدی در حل مسایل امروزشان مانده‌اند که حتی به مسایل فردای خود نمی‌اندیشند چه رسد به مسایل فردای فرزندان!

۵ – یکی از مهم‌ترین دشواری‌ها در بخش مسکن کشور ما، سهم بالای تقاضای سفته‌بازانه برای زمین و مسکن است. متولیان بخش مسکن باید برنامه‌ای سنجیده و عالمانه برای کاهش سهم تقاضای سفته‌بازانه تدوین و ارایه کنند. طی این سال اتفاق مثبتی در این عرصه هم نیفتاده است. با کنار هم گذاشتن این موارد، می‌توان چنین جمع‌بندی کرد که افزایش تعداد واحدهای مسکونی به‌تنهایی نمی‌تواند موجب دلخوشی برای حل بحران مسکن و کاهش ابعاد مشکلات باشد. متولیان بخش مسکن باید بگویند در عرصه‌هایی که به آن اشاره کردم، چه گام‌های مثبتی برداشته‌اند و چه مقدار در مسیر مطلوب حرکت کرده‌اند.

گزارش «شرق» از سطح شهر

گرانی‌های عجیب به بهانه «دلار»

باور کنید ما هم خسته شده‌ایم از این ماجرای دلار که یقه اقتصاد ایران را گرفته است و رها نمی‌کند. تا پیش از این روزهای اقتصاد ایران، هر وقت صحبت از دلار می‌شد مردم فکر می‌کردند که فقط محدوده چهارراه استانبول (در پایتخت) آلوده به ماجراهای دلار است اما حالا چند سالی می‌شود که تب دلار پای خود را از چهارراه استانبول بیرون گذاشته است و در همه جای شهر می‌توان از دلار شنید یا تاثیر آن را روی قیمت محصولات مختلف اندازه‌گیری کرد. این گاهی اوقات به نظر می‌رسد یک شوخی باشد اما وقتی خوب دقت کنید به خوبی مشخص است که کار از شوخی عبور کرده و نقش‌آفرینی دلار در اقتصاد ما به یک واقعیت تبدیل شده است. انگار همین دیروز بود که محمود احمدی‌نژاد دلار را کاغذپاره معرفی کرد ولی حالا به نظر می‌رسد از دست مدیران اقتصادی او کاری بر نمی‌آید تا بتوانند گوش دلار را بچرخانند تا این کاغذپاره با تکیه بر سیاست‌های اقتصادی این‌گونه در ویترین‌های اقتصادی ما مانور ندهد. این خبر بد را حتما در روزهای گذشته بارها شنیده‌اید که دلار هر ساعت یا شاید هر دقیقه و در نهایت هر روز افزایش قیمت را در بازار مزمزه می‌کند. کارشناسان اقتصادی دلیل این ماجرا را سیاست‌های اقتصادی در چند سال گذشته می‌دانند و فعالان اقتصادی نیز مانند کارشناسان اقتصادی با تعجب از برخی سیاست‌های اقتصادی سخن می‌گویند. در این گزارش البته ما کاری به این حرف‌ها نداریم، فقط می‌خواهیم تا چرخی کوتاه در شهر بزنیم و ببینیم چه چیزهای بی‌ربطی به دلار ربط دارند و دلار هم در چه جاهای عجیبی پایش را روی قیمت کالاها گذاشته است و بیشتر از یک کاغذپاره ایفای نقش می‌کند. برای همین لطفا این گزارش را بخوانید. اینجا تهران است؛ ۲۸شهریور ۱۳۹۱.

نازی‌آباد- بازار دوم؛ ساعت ۱۰ صبح

فضای خیابان شلوغ است. مردم به این قسمت شهر یا به این قسمت نازی‌آباد می‌گویند بازار دوم. گوش تا گوش خیابان را بوتیک‌ها با نورهای الوان پر کرده‌اند. جایی در میان بوتیک‌ها یک سوپرمارکت بزرگ روی زمین پهن شده است. روی شیشه‌های مغازه همان نام قدیمی در میان سوپرمارکت‌ها نقش زده است: دریانی... . وارد مغازه می‌شوم. آقای فروشنده گرفتار مشتری‌ها شده است. قیمت ماست را از او می‌پرسم. ماست با بادنجان، دوهزار و ۲۰۰ تومان و ماست دبه‌ای هم شش‌هزار و ۳۰۰تومان و همین‌طور قیمت‌ها می‌رفت بالا. فروشنده از ماست هشت‌هزار تومان سخن می‌گفت که در کلام او پیچیدم و از گرانی شکایت کردم. آقای فروشنده اصلا به گله‌های من اهمیت نداد. باز هم به او گفتم چرا آنقدر ماست گران شده است که شروع کرد با یک مشتری دیگر صحبت کردن. چرخی در مغاه زدم و دوباره سراغ فروشنده رفتم. «از وقتی دلار این‌گونه گران شده است قیمت‌ها را نمی‌شود جمع کرد» که فروشنده لبخندی زد و ادامه داد: «دلار به‌زودی سه‌هزار تومان می‌شود آن وقت همه به سوپرمارکت که می‌رسند معترض قیمت‌ها می‌شوند. من نمی‌دانم چرا با دلار دوهزار و ۵۰۰ تومانی مردم انتظار دارند که مثلا ماست ۵۰۰ تومان باشد.» او همین‌طور که حرف می‌زد من هم داشتم در ذهنم رابطه دلار با پنیر و ماست و دوغ را بالا و پایین می‌کردم و ناگهان پرسیدم: «ماست چه ربطی به دلار دارد» که گفت...

میدان بهمن؛ ساعت ۱۱ صبح

میدان بهمن را حتما همه می‌شناسند. اینجا روزگاری کشتارگاه تهران بود و حالا به میدانی تبدیل شده است که دور آن را مغازه‌های جگرفروشی پر کرده‌اند و در ضلع دیگر میدان نیز فرهنگسرای بزرگ بهمن ایستاده است که ظاهرا یکی از مراکز فرهنگی پایتخت است. وارد یکی از مغازه‌های جگرفروشی می‌شوم و شروع می‌کنم به قیمت گرفتن. صاحب دکان با تعجب نگاهم می‌کند. به او می‌گویم که می‌خواهم قیمت‌های امسال را با سال گذشته مقایسه کنم و او لبخند می‌زند و آرام می‌گوید: «راحت باش اما مراقب باش از غذا خوردن پشیمان نشوی.» ارزان‌ترین کالای این مغازه، قیمتش کمتر از سیخی چهارهزار تومان نبود. به فروشنده می‌گویم حتما گرانی محصولات شما نیز با گرانی دلار ارتباط دارد و او این‌گونه توضیح می‌دهد: «مگر جگر چه اشکالی دارد که به دلار ربط نداشته باشد. الان هر یک دلار دوهزار و ۵۰۰ تومان شده آن وقت شما می‌خواهی من یک سیخ جگر را چهارهزار تومان نفروشم.» برای لحظه‌ای فکر کردم حق با اوست بالاخره یک سیخ جگر حتما مزایایی بهتر از یک برگ دلار دارد. با او گپ می‌زنم و دوباره می‌پرسم: «چرا هر جا می‌روی کالاهایشان را با دلار می‌سنجند» و او می‌گوید: «من فکر می‌کنم این به خاطر ضعف در مدیریت اقتصاد است. من سواد ندارم اما می‌فهمم که وقتی قیمت کالاها دقیقه‌ای بالا می‌روند حتما مدیریتی وجود ندارد. برای همین هم فقط کافی است چیزی مثل دلار از دست دولت در برود آن وقت کاسب‌ها در فضای بدون مدیر فقط با گرانی می‌توانند از زمین خوردن خود جلوگیری کنند.»

میدان راه‌آهن؛ ساعت ۱۲:۱۵ ظهر

میدان راه‌آهن مثل همیشه شلوغ است و تو احساس می‌کنی که همه آدم‌های این میدان مسافر شهرهای دور هستند که روی ریل‌های راه‌آهن سفر می‌کنند. این میدان را شاید بهتر باشد با نام میدان قهوه‌خانه‌های قدیمی مورد شناسایی قرار دهیم. وارد یکی از این قهوه‌خانه‌ها می‌شوم. یک استکان کوچک چای ۲۰۰ تومان نرخ دارد. خب، جای خوشحالی است چون این کالا شاید ارزان‌ترین کالای خوارکی در سطح شهر باشد. قیمت دیزی (مشهورترین غذای قهوه‌خانه‌ها) روی دیوار نصب شده است. معمولی‌ترین دیزی نزدیک هفت‌هزار تومان قیمت دارد و آن طور که فهرست می‌گوید برخی دیزی‌ها را هم می‌شود با نرخ ۲۰هزار تومان خریداری کرد. از فروشنده می‌پرسم این دیزی‌ها را در سال گذشته با چه قیمت به فروش می‌رسانده است و پاسخ می‌دهد: «سال قبل دیزی معمولی چهارهزار تا چهارهزار و ۵۰۰ تومان بود که امسال هفت‌هزار تومان است و دیزی درجه یک اعلا نیز ۱۳هزار تا ۱۴هزار تومان بود که الان ۲۰هزار تومان است.» با خنده به او می‌گویم که ظاهرا گرانی دلار در کار شما هم تاثیر داشته است و او هم با لبخند پاسخ می‌دهد که شک نکن، حتما تاثیر داشته است. باز هم با خود کلنجار می‌روم و هرچه سعی می‌کنم رابطه میان دلار با دیزی را نمی‌فهمم. ظاهرا در اقتصاد ایران روابط و مناسبات اقتصادی بسیار پیچیده هستند. مدیر قهوه‌خانه می‌گوید: «وقتی دلار گران می‌شود یا بنزین گران می‌شود همه چیز قیمتش بالا می‌رود و برای فروشنده‌ها از هر صنفی که باشند دیگر صرف نمی‌کند کالای خود را ارزان بدهند. برای همین نمی‌شود جلوی گرانی را گرفت».

به او می‌گویم: «به نظر شما گیر کار در کجاست» و می‌گوید: «از مدیران دولتی بپرسید آنها مسوول کنترل اقتصادهستند.»

میدان ولی‌عصر؛ ساعت ۱۳:۳۰ ظهر

میدان ولیعصر رنگ دارد و صدای آب دارد و صدای ترافیک در تقلای نور گم می‌شود. یک مغازه پروتئین‌فروشی پیدا می‌کنم و خیلی تند درون آن می‌خزم. آدم‌ها تقریبا به صف ایستاده‌اند تا به فروشنده برسند و پول تقاضای خود را بدهند. همه آدم‌ها وقتی ماشین‌حساب رقم خرید آنها را نشان می‌دهد با تعجب سری تکان می‌دهند و می‌روند. البته به نظر می‌رسد سر تکان دادن، این روزها کار هر روزه شده باشد. برای دقایقی فروشنده را می‌قاپم. قیمت‌ها را از او می‌پرسم. پنیر ۴۵۰ گرمی سه‌هزار و ۵۰۰ تومان، روغن یک لیتری دوهزار و ۴۵۰ تومان، شیر یک لیتری پرچرب یک‌هزار و ۷۰۰ تومان، رب شیشه‌ای سه‌هزار و ۵۰۰ تومان. در مقابل ویترین کالباس و محصولات پروتئینی می‌ایستم. بهای کالباس‌های مختلف از کیلویی ۱۰هزار تومان شروع می‌شود و تا کیلویی ۴۰هزار تومان ادامه می‌یابد. از این فروشنده هم می‌پرسم که این قیمت‌ها چه تفاوتی با سال گذشته داشته است که ترجیح می‌دهد به جای پاسخ لبخندی بزند و سکوت کند. ادامه می‌دهم: «حتما شما هم از گرانی دلار خبر دارید که اجناس خود را این‌گونه می‌فروشید» و او این‌گونه پاسخ می‌دهد: «اتفاقا ربطی به دلار ندارد. دلار هم یک کالاست که مثل کالاهای ما گرفتار بی‌نظمی اقتصادی و آشفتگی سیاستگذاری‌ها شده است.» از جواب او حیرت می‌کنم. حرف‌های او تقریبا با حرف فروشنده‌های دیگر تفاوت داشت. او ادامه می‌دهد: «نه دلار و نه تحریم هیچ‌کدام دلیل گرفتاری‌های اقتصادی نیست به نظر من مشکل ما در نداشتن مدیریت کارآمد است.» به او می‌گویم که همه فروشنده‌ها می‌گویند گرانی دلار بازار را به هم می‌زند و پاسخ می‌دهد: «شاید درست بگویند وقتی مدیریتی روی بازار وجود ندارد گرانی غیرعادی دلار همه چیز را آشفته می‌کند.»

میدان تجریش، ساعت ۱۵ بعدازظهر

وارد یک بوتیک می‌شوم. به نظر می‌رسد جنس‌های او همه وارداتی باشد البته آقای فروشنده بر این باور است که خیلی از این جنس‌ها در همین تولیدی‌های ایرانی یا در تولیدی‌های منطقه از خط تولید رد می‌شود. منتها به صورت جعلی مارک‌های معروف را به آن می‌دوزند. وقتی از او رابطه بین دلار و گرانی قیمت محصولاتش را پرسیدم با قاطعیت گفت که ما حق داریم جنس‌های خود را به قیمت دلار وصل کنیم چون عنوان جنس خارجی دارند. از او پرسیدم که حتی اگر جنسی را در زمان ارزانی دلار خریده باشید باز با قیمت امروز دلار راهی ویترینش می‌کنید که گفت: «اینها رمز بازار است و راه خروج از مغازه را نشانم داد.» در میدان تجریش فروشنده‌های زیادی از رابطه دلار با ویترین کالاهای خوراکی و غیرخوراکی، کالاهای صنعتی و غیرصنعتی و سایر کالا برایم حرف زدند اما بدون تعارف آخر هم به وضوح متوجه نشدم که مثلا چه ربطی میان افزایش قیمت هویج با دلار وجود دارد. ای کاش مدیران دولتی با عنوان فرماندهان اقتصاد کمی برای مردم از این رابطه سخن می‌گفتند.

گذر

نوسانات ارزی، قیمت میلگرد را ۵۰درصد بالا برد

■ **مهر:** رییس کانون سراسری انبوه‌سازان از افزایش ۵۰درصدی قیمت فولاد خبر داد و گفت: دیگر مصالح ساختمانی هم بین ۱۵ تا ۲۵درصد افزایش پیدا کرده است. ایرج رهبر با تایید افزایش قیمت مصالح ساختمانی، اظهار داشت: قیمت فولاد در هفته‌های اخیر به دلیل نوسانات نرخ ارز ۵۰درصد گران شد و در دیگر مصالح ساختمانی هم افزایش ۱۵ تا ۲۵درصدی داشتیم. وی افزود: این افزایش قیمت شامل انواع میلگرد، ورق، تیرآهن، سقف‌های کاذب، بلوک‌های پلی‌استایلن و دیگر مصالح ساختمانی بوده است که در ادامه انبوه‌سازان را با مشکلاتی مواجه می‌کند. رییس کانون سراسری انبوه‌سازان با بیان اینکه نوسان نرخ ارز، بازار آشفته مسکن را کندتر می‌کند، بیان کرد: به دلیل نوسانات زیاد قیمت ارز، سرمایه‌گذاران نمی‌دانند که باید چه زمانی مصالح ساختمانی را خریداری کنند که همین موضوع، ساخت‌وساز را با کندی مواجه می‌کند. رهبر تصریح کرد: سرمایه‌گذاران برای ساخت‌وساز مردد هستند؛ برای همین برخی از آنها قبل از شروع ساخت‌وساز مصالح ساختمانی خود را تهیه کرده‌اند و بخشی هم که می‌خواهند در حین کار، این مصالح را تهیه کنند، نسبت به آینده نگران هستند. وی با اشاره به اینکه در نهایت افزایش هزینه‌ها بر قیمت نهایی مسکن تاثیر می‌گذارد، گفت: اما سازنده‌هایی که با قیمت مقطوع در پروژه‌های مسکن مهر فعال هستند، با مشکلاتی مواجه می‌شوند، زیرا با افزایش ۵۰درصدی قیمت مواد اولیه همچنان باید با نرخ ثابت ۳۲۰هزارتومان مسکن مهر بسازند. رییس کانون سراسری انبوه‌سازان افزود: این مشکلات به مسوولان وزارت راه و شهرسازی اعلام شده است تا راه‌حل‌هایی برای این مشکلات پیدا کنند یا اینکه ارز را نرخ مرجع در اختیار سازندگان بگذارند تا با قیمت مناسب‌تری مصالح ساختمانی را تهیه کنند. رهبر تصریح کرد: وقتی میلگرد با قیمت بالایی خریداری می‌شود، باید قیمت ساخت‌وساز هم افزایش پیدا کند، در غیراین صورت برای سازندگان سودی ندارد.

بررسی تاثیر قیمت مصالح ساختمانی در قیمت «مسکن ویژه»

■ **ایلنا:** رییس سازمان ملی زمین و مسکن از آغاز بررسی موضوع تاثیر افزایش قیمت مصالح ساختمانی در قیمت تمام شده مسکن ویژه خبر داد. احمد اصغری‌مهرآبادی با اشاره به اینکه این موضوع توسط کارشناسان در حال بررسی است، گفت: یکی از مسایلی که در دستور کار قرار دارد موضوع پرداخت مابه‌التفاوت افزایش قیمت بیش از ۲۰درصد مصالح ساختمانی به پیمانکاران است که در حال بررسی است. معاون وزیر راه و شهرسازی با بیان اینکه در شش ماه نخست سال‌جاری ۶۸هزار و ۵۰۰ مبایعه‌نامه در شهر تهران به ثبت رسیده است، گفت: این میزان متقاضی می‌توانند متقاضی مسکن ویژه تهران باشند. مهرآبادی افزود: این در حالی است که تعداد مبایعه‌نامه ثبت شده در پنج ماهه نخست سال گذشته ۷۰هزار واحد مسکونی بوده است که پیش‌بینی می‌شود تا پایان شهریور به این میزان دست یابیم. وی با اشاره به اینکه این ۶۸هزار و ۵۰۰ متقاضی که مبایعات در املاک ثبت کرده‌اند می‌توانند متقاضی مسکن ویژه باشند، درباره بررسی دوباره شرایط مسکن ویژه تهرانسر گفت: بررسی شرایط نقدی مسکن ویژه به میزان متقاضی برای افتتاح حساب بستگی دارد و این موضوع باید در روزهای آتی به نسبت میزان متقاضی برای مسکن ویژه مشخص شود. معاون وزیر راه و شهرسازی درباره چگونگی جبران افزایش قیمت مصالح ساختمانی برای پیمانکاران گفت: باید کار کنیم که پیمانکار به منظور ساخت‌وساز این واحدها انگیزه کافی را داشته باشد که در این راستا جلساتی در حال برگزاری برای این موضوع در دستور کار قرار دارد.

دانشگاه خوارزمی
آگهی مناقصه عمومی

دانشگاه خوارزمی در نظر دارد امور نظافت و خدمات پشتیبانی مربوط به دانشگاه ها موسسات – مراکز و واحدهای تابعه خود را در تهران و پردیس کرج از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران یا شرکت های واجد شرایط واگذار نماید.
متقاضیان می توانند جهت دریافت اسناد و اطلاع از شرایط مناقصه و بازدید از محل مورد مناقصه با در دست داشتن معرفی نامه به نشانی زیر مراجعه نمایند.
محل بازدید: دانشگاه خوارزمی واقع در پردیس کرج و تهران
مدت مناقصه: ۵ ماه از تاریخ ۹۱/۸/۱ لغایت ۱۳۹۱/۱۲/۲۹
مدت تحویل اسناد و مدارک مناقصه به شرکت کنندگان: ۱۰ روز کاری پس از انتشار آخرین آگهی در روزنامه
محل تحویل و تسلیم پیشنهادات: دبیرخانه مرکزی دانشگاه خوارزمی پردیس کرج
میزان سپرده شرکت در مناقصه: مبلغ ۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال بصورت چک تضمینی یا ضمانتنامه بانکی
آخرین مهلت تسلیم پیشنهادها: ۱۰ روز پس از آخرین روز تحویل اسناد و مدارک به متقاضیان شرکت در مناقصه
نشانی: کرج - خیابان شهید بهشتی - میدان دانشگاه - دانشگاه خوارزمی - طبقه همکف - ساختمان اداری دانشگاه
دبیرخانه مرکزی **تلفن تماس ۰۲۶۳۴۵۵۳۳۷۴**
کارفرما در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات ارائه شده مختار است.
م/الف ۲۵۹۲
روابط عمومی دانشگاه

آگهی فروش
پروژه ای واقع در اتوبان تهران - کرج، در حال احداث، که قسمتی از آن نیز به بهره برداری رسیده است، با قیمت پایه ۲۴۰ میلیارد تومان و با درآمد عالی از قسمت های بهره برداری شده به فروش می رسد.
واجدین شرایط می توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۴۴۵۴۵۴۴۰ تماس حاصل نمایند.

www.sharghnewspaper.ir